

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/263/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316210924
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316210924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: F. T., nar. X.X.XXXX, bytom S. O. XXX, o zaplatenie 3.970,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 10C/258/2016-47 zo dňa 30. marca 2017, v časti zamietnutia zvyšku žaloby, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti (v časti zamietnutia zvyšku žaloby) **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie rozhodol rozsudkom, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 2.560,78 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22.9.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28 % trov konania.

2. Predmetnú zmluvu teda súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní úverovej zmluvy z pohľadu či obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 13.5.2013, súd zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona). Zmluva obsahuje len údaj o počte splátok 120, výšku mesačnej splátky 74,92 eur. Zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny a aká na splátku úroku. Táto skutočnosť nevyplýva ani z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom. Podľa názoru súdu táto zákonná náležitosť nemôže byť v spotrebiteľskej zmluve naplnená len uvedením súhrnnej výšky mesačnej splátky. Z uvedeného údaju nie je spotrebiteľ schopný vyvodiť aké bude navýšenie sumy, ktorú si v skutočnosti požičiava a z akých konkrétnych zložiek sa skladá celková suma, ktorú bude napokon povinný veriteľovi vrátiť. Ide o náležitosť stanovenú priamo zákonom. Pre absenciu uvedenej náležitosti je preto nutné úver v zmysle ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal za preukázané, že žalovanému bola ako poskytnutá na úver čiastka 4.50,- eur, pričom však žalobca preukázal, kedy a v akej časti došlo k úhrade jednotlivých splátok, preto súd žalobe v časti zaplatenia istiny vo výške 2.560,78 eur vyhovel. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania vo výške 5% / výška dohodnutá v zmluve/ z nesplatennej istiny, súd ich žalobcovi priznal odo dňa 22.9.2015. Vo zvyšnej časti súd žalobe nevyhovel a zamietol ju a to v časti zaplatenia vyčíslených nezaplatených úrokov vo výške 191,35, vyčísleného úroku 2,80 eur a nezaplatenej istiny vo výške 1.410,12 eur (t.j. žalovaná suma 3 970,90 eur mínus vyhovené v časti 2.560,78 eur), nakoľko v zmysle uvedeného považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

3. Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 10C/258/2016-47 z 30.3.2017 v rozsahu zamietnutej časti podal žalobca. S argumentmi súdu I. inštancie sa žalobca nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). K tvrdeniu súdu, že v zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru žalobca uvádza, že konečná splatnosť úveru je uvedená v čl. 1.2 zmluvy ako splatnosť úveru, a to dňa 22.5.2023. Tvrdenie súdu o chýbajúcom údaje o konečnej splatnosti úveru teda nie je pravdivé. K tvrdeniu súdu, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k), žalobca uvádza, že zo zmluvy vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: - výška anuitnej splátky - 74,92 eur; termín splatnosti 1. anuitnej splátky - 17.5.2013; počet anuitných splátok - 120; periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky - mesačne, v 17. deň kalendárneho mesiaca. Z uvedeného teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho spoplatnenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami, bod 2.5.5. OP určuje poradie uspokojovania pohľadávky. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej. Článok 10 ods. 1 a 2 smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP alebo OP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Článok 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum. Žalobca poukazuje aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, a že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať. Rovnako rozhodol aj Krajský súd v Trenčíne uzneseniami č. k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a č. k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017, ktorými tiež poukázal na rozsudok Súdného dvora vo veci C-42/2015. Podľa názoru žalobcu účelom a cieľom zákona č. 129/2010 Z. z. v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti nebola tá skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 písm. k) dotknutého zákona zákonodarcia uviedol, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, splátka vo výške 84,21 eur pozostáva z poplatku za poistenie vo výške 0 eur, z úroku 15,9 % ročne, je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, aby niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe

žiadosti žalovaného a bezplatne. Žalovaný takú žiadosť žalobcovi neadresoval, ale namiesto toho si svoj záväzok nesplnil, vedomý si toho, že žalobca mu poskytol úver vo výške 5000 eur. Žalovaný nespochybnil poskytnutie úveru. Žalovaný sám, dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom a podpísal zmluvu, z ktorej nepochybne a zrozumiteľne vyplývalo, čo má žalobcovi vrátiť (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť), kedy má tak urobiť (splatnosť splátky), v akej výške (splatnosť mesačnej splátky) a ako dlho má tak robiť (splatnosť úveru). Bol zrozumiteľne informovaný o svojich povinnostiach v bode 1.2. zmluvy. Nebola porušená žiadna zásada občianskoprávných vzťahov. Žalobca upriamuje pozornosť súdu aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej. NBS uvádza, že vo svetle rozsudku vo veci C-42/15 nemožno podľa smernice 2008/48 v rámci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa údajov o výške, počet a termíne splátok osobitne ku každej položke - istine, úroku, poplatkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere žiadať presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, čo fakticky predstavuje požiadavku na rozpis plátok po častiach (t. j. istina - úrok - poplatky). Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. l) hovorí, o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bude NBS pri vybavovaní podaní spotrebiteľov, výkone dohľadu a vedení prvoinštatných konaní uplatňovať výklad, v zmysle ktorého sa týmto neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Ani dôvodná správa k predmetnému ustanoveniu zákona o spotrebiteľských úveroch nenaznačuje, že by zákonodarca mal uvedeným ustanovením v úmysle sprísniť požiadavku zakotvenú v smernici 2008/48. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu I. inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom I. inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu I. inštancie je vecne správny.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd I. inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom I. inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu I. inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu I. inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Pre úplnosť je potrebné uviesť nasledovné:

6. Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu 13.6.2016, domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3 970,90 eur s úrokom 191,35 eur (predstavuje dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadza vo výške 15,90% p.a. vyplýva zo Zmluvy), sankčné poplatky 87,22 eur, poplatky z poistenie schopnosti splácať úver 0,-eur. Taktiež žiadal zaplatiť úrok z omeškania 5% ročne z dlžnej sumy. Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 13.5.2013 Úverovú zmluvu č. 47834, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 4.500,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach. Bonitu žalovaného žalobca pred poskytnutím úveru overoval. Celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 17.4.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol vyzvaný dňa 21.9.2015 na predčasné splatenie poskytnutého úveru.

Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného splatenia úveru v sume istiny 4.004,73 eur. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby realizoval úhrady vo výške 33,83 eur.

7. Súd I. inštancie žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť 2.560,78 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22.9.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28 % trov konania. S prihliadnutím k rozsahu odvolania žalobcu bola predmetom prieskumu odvolacieho súdu časť výroku prvoinštančného súdu v zamietajúcej časti, v časti zaplatenia vyčíslených nezaplatených úrokov vo výške 191,35, vyčísleného úroku 2,80 eur a nezaplatené istiny vo výške 1.410,12 eur (t.j. žalovaná suma 3 970,90 eur mínus vyhovené v časti 2.560,78 eur), nakoľko v zmysle uvedeného považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10. Dňa 13.5.2013 uzavreli strany úverovú zmluvu č. 47834, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky formou úveru/pôžička za podmienok uvedených v zmluve, a to vo výške úveru 4.500,- eur, s fixnou úrokovou sadzbou 15,9% ročne do splatnosti, poplatok za poskytnutie úveru 0,- eur, výškou anuitnej splátky 74,92 eur, poplatkom za správu úverového účtu 1,99 eur mesačne, termínom splatnosti 1. anuitnej splátky 17.5.2013, počtom anuitných splátok 120, splátky boli dojednané mesačne so splatnosťou v 17. deň kalendárneho mesiaca. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 17.4.2023, výška RPMN 18,22%, priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy 18,86%, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 9.229,20 eur.

11. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená úverová zmluva zo dňa 13.5.2013 konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Žalobca v odvolaní pripúšťa, že niektoré náležitosti o spotrebiteľskom úvere sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie v OP a VOP. Odvolací súd nespochybňuje fakt, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú aj OP a VOP ako ani to, že nie všetky náležitosti musia byť v samotnej zmluve. Podstatným v danom prípade je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať aj náležitosť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to obsahovať samotná zmluva. Žalobca tiež uviedol, že splátka zostáva rovnaká počas celej doby, avšak plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina. Ak žalobca vie predložiť spotrebiteľovi na požiadanie amortizačnú tabuľku, niet dôvodu, aby spotrebiteľovi nepredložil tabuľku, ktorá by zrozumiteľne uvádzala prehľad splátok (v zmysle zákona) pri uzatváraní samotnej zmluvy, aby spotrebiteľ mal prehľad o tom, čo a kedy spláca resp. má splácať. Podstatným v danom prípade je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov

a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to byť takou formou, aby bola zrozumiteľná a prehľadná pre spotrebiteľa. Žalobca tiež uviedol, že splátka zostáva rovnaká počas celej doby, avšak plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina. Ak žalobca vie predložiť spotrebiteľovi na požiadanie amortizačnú tabuľku, niet dôvodu, aby spotrebiteľovi nepredložil tabuľku, ktorá by zrozumiteľne uvádzala prehľad splátok (v zmysle zákona) pri uzatváraní samotnej zmluvy, aby spotrebiteľ mal prehľad o tom, čo a kedy spláca resp. má splácať. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd je toho názoru, že s poukazom na znenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať tak, že absencia či písomnej formy alebo už len jednej z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 a citovaného ustanovenia spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Je pravdou, tak ako na to poukazuje žalobca v odvolaní, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálne v konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení z článku 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

13. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci.

14. Uzané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok súdneho dvora z 4.7.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.06.2005, C-268/06 z 15.4.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem).

15. Z prehľadu splácania do predčasné zosplatenia súd zistil, že žalovaný riadne platiť prvých 30 splátok od 17.5.2013 do 13.8.2015 celkovo vo výške 1 905,39 eur, z ktorej sumy žalobca zaúčtoval na istinu 495,27 eur, úrok 1 410,12 eur, poistné 0 eur. časť zo splátok žalovaný zaplatil v nižšej sume, preto žalobca ku dňu 24.6.2015 vyčíslil omeškanie s platením vo výške 176,65 eur a vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy a sumy 15,- eur za upomienku do 29.6.2015. Dňa 21.9.2015 vyzval žalobca žalovaného na predčasné splatenie úveru vo výške 4.256,10 eur a v zmysle sadzobníka na úhradu aj sumy 30,- eur za výzvu a to do 1.10.2015. Žalovaný pokračoval v čiastočnom splácaní úveru a v dňoch 13.10.2015, 14.12.2015 a 15.2.2016 uhradil čiastočné splátky vo výške celkom 33,83 eur. na úver tak žalovaný celkovo zaplatil 1 939,22 eur. Po podaní návrhu žalovaný už žiadnu sumu neuhradil.

16. V danom prípade sa jedná súčasne o spotrebiteľský úver upravený Zákomom o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 02.09.2010. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k), obsahuje len údaj o celkovej výške mesačnej splátky v sume 19,29 eura, ale v splátke sú zároveň zahrnuté aj úroky. V zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal za preukázané, že žalovanému bola ako poskytnutá na úver čiastka 4.50,- eur, pričom však žalobca preukázal, kedy a v akej časti došlo k úhrade jednotlivých splátok, preto súd žalobe v časti zaplattenia istiny vo výške 2.560,78 eur vyhovel,

úroky z omeškania vo výške 5% / výška dohodnutá v zmluve/ z nesplatennej istiny bol tiež súdom priznaný správne vo zvyšnej časti zaplattenia vyčíslených nezaplattených úrokov vo výške 191,35, vyčísleného úroku 2,80 eur a nezaplattennej istiny vo výške 1.410,12 eur (t.j. žalovaná suma 3 970,90 eur mínus vyhovené v časti 2.560,78 eur),pre zistenie bezúročnosti úveru a bez poplatkov bol preto správne zamietnutý. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., kde žalobca ako vo veci čiastočne úspešný účastník má právo na náhradu trov konania v pomere úspechu 28% eur voči žalovanému.

16. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne ustanovuje, čo má úverová zmluva obsahovať.

17. Preto na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov splatnosť neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný bol povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu, čo súd pri rozhodovaní i zohľadnil.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti vo veci samej podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

19. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Z dôvodu, že žalovaný preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto odvolacím konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).